

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/582/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208666
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6312208666.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov senátu JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 11. 02. 2014 č. k. 5C/297/2012 - 118, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, v ktorých v spojených veciach sp. zn. 5C/297/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012, 5C/353/2012 návrhy navrhovateľa na prerušenie konania a návrhy na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu, ktorým vo veci sp. zn. 5C/307/2012 návrh na prerušenie konania a návrh na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania vo veciach sp. zn. 5C/297/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012, 5C/353/2012 **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v spojených veciach sp. zn. 5C/297/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012, 5C/353/2012, vedených pod sp. zn. 5C/297/2012, po ich spojení zamietol v celom rozsahu. Podanými návrhmi sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v konkrétnych exekučných veciach pod sp. zn. 11Er/270/2010, 2Er/1585/2010, 2Er/1456/2010, 11Er/2/2010, 2Er/1584/2010, 2Er/2013/2010 v zmysle Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresného súdu v exekučných konaniach z dôvodu, že exekučný súd nevydal na žiadosť súdneho exekútora rozhodnutie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v jeho prospech v zákonom určenej lehote. Ako vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, tieto návrhy navrhovateľa v spojených veciach zamietol z dôvodu, že nezistil nesprávny postup exekučného súdu v exekučných konaniach, od ktorých navrhovateľ odvodzuje nesprávny úradný postup, pretože vo všetkých veciach bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, pričom súd vychádzal z toho, že v rámci exekučného konania bol exekučný súd oprávnený skúmať zákonnosť exekučného titulu, v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, teda aj pred samotným vydaním poverenia. V rámci rozhodovania teda okresný súd realizoval len svoje oprávnenie vyplývajúce z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to oprávnenie

posúdiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Ak teda skúmal tak formálnu, ako aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu a dospel k záveru, že nie je možné na základe neho viesť exekúciu a žiadosť o udelenie poverenia zamietol, nekonal okresný súd v rozpore so zákonom a nedopustil sa teda nesprávneho úradného postupu. V takomto prípade nebola pri vydaní rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia určená lehota na vydanie rozhodnutia. Nezistil teda podmienky pre nesprávny úradný postup podľa ustanovenia § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., a teda pre vyhoviecie návrhu navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p., nakoľko sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. V tejto súvislosti namietal, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a priložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal tým navrhovateľovi právo na konanie pred súdom. Podotkol tiež, že okolnosť, že krajský súd nevzhliadol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že u navrhovateľa a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno zákonného sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia iných krajských súdov, ktoré vylučovali sudcov príslušného súdu, aj keď nerozhodovali v exekučnej veci z pojednávania a rozhodovania. Ďalej v podanom odvolaní uviedol, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Navrhovateľ trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom a na nestrannom súde. Navrhovateľ nemal ani možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal teda možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Keďže navrhovateľ nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Kontradiktórnosť súdneho konania bola podľa uvedených argumentov navrhovateľa porušená vo viacerých smeroch. Navrhovateľ v odvolaní taktiež poukazoval na to, že pokiaľ sa žalovaný nevyjadril, resp. nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k podanému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O. s. p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b O. s. p. Taktiež si nesplnil svoju poučovaciu povinnosť podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na opätovné prejednanie veci.

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo strany odporkyne podané nebolo.

Na základe podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento čiastočne v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil a čiastočne v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Brezno zo dňa 11. 04. 2013 č. k. 5C/297/2012 - 32 boli veci vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5C/297/2012, 5C/307/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012 a 5C/353/2012, spojené na spoločné konanie s tým, že budú ďalej prejednávané pod sp. zn. 5C/297/2012.

Z výroku rozsudku okresného súdu je zrejmé, že zamietol všetky návrhy, ktoré boli vedené pod spoločnou spisovou značkou 5C/297/2012 jednak na prerušenie konania, ako aj návrhy vo veci samej na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

V tejto súvislosti však treba uviesť, že okresný súd pod sp. zn. 5C/297/2012 viedol aj konanie pod sp. zn. 5C/307/2012. Pod touto spisovou značkou sa viedol návrh na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy proti odporkyňi, ktorý sa konkrétne dotýkal nesprávneho postupu Okresného súdu Brezno týkajúceho sa povinného N. Y., nar. XX. XX. XXXX, pričom exekučné konanie sa malo viesť pod sp. zn. Ex 10813/2010. V spise však k sp. zn. 5C/307/2012 nie je pripojený žiadny exekučný spis, ktorý

by sa mal dotýkať povinného N. Y.. Sú tam pripojené len rukou písané poznámky, z ktorých vyplýva, že návrhu vedenému pod sp. zn. 5C/307/2012 by sa mal týkať exekučný spis vedený na exekučnom súde pod sp. zn. 2Er/1585/2010. Je tam uvedená len poznámka, že tento spis by sa mal nachádzať pri spise Okresného súdu Brezno pod sp. zn. 5C/216/2012. K sp. zn. okresného súdu 5C/307/2012 tak nie je priradený žiaden zodpovedajúci exekučný spis, ktorý by sa v spise nachádzal, pritom ani zo zápisnice okresného súdu z pojednávania zo dňa 11. 02. 2014 nevyplýva, že by exekučný spis dotýkajúci sa povinného N. Y. a sp. zn. 5C/307/2012 bol pred vydaním rozhodnutia na pojednávaní aj oboznámený. V zápisnici sa totiž nachádza poznámka, že sa oboznamuje len obsah spisu a pripojených exekučných spisov. Ak teda nebol do spisového materiálu pripojený exekučný spis dotýkajúci sa N. Y. a sp. zn. 5C/307/2012 a ani nevyplýva, že by takýto spis bol v danom konaní oboznámený, tak potom rozhodnutie okresného súdu, ktoré sa dotýkalo zamietnutia všetkých návrhov na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedených pod sp. zn. 5C/297/2012, nemohlo byť vo vzťahu k návrhu na začatie konania vedeného pod sp. zn. 5C/307/2012 preskúmateľné aj keď v dôvodoch rozhodnutia okresného súdu sa na daný exekučný spis odkazuje.

V rámci podaného odvolania zo strany navrhovateľa tak nemohol návrh navrhovateľa vedený pod sp. zn. 5C/307/2012 odvolací súd konfrontovať jednak s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu ako aj podaným odvolaním, ak exekučný spis dotýkajúci sa práve exekučného konania uvedeného pod touto spisovou značkou sa v spisovom materiály nenachádza a ani zo zápisnice nie je možné vyvodiť, že by takýto spis bol oboznámený s uvedením podstatných častí dôležitých pre rozhodnutie súdu.

Vzhľadom na uvedené preto krajský súd musel vo veci vedenej pod sp. zn. 5C/307/2012 rozsudok okresného súdu zrušiť, a to jednak v časti, pokiaľ bol návrh navrhovateľa na prerušenie konania ako aj návrh na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietnutý, a to aj v súvisiacom výroku o trovách konania. V tomto rozsahu preto vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že pokiaľ sa exekučný spis dotýkajúci sa exekučného konania uvedeného práve v návrhu vedeného pod sp. zn. 5C/307/2012 nachádza v inom konaní, bude potrebné tento spis do daného konania pripojiť alebo aspoň oboznámiť do zápisnice podstatné okolnosti vyplývajúce z tohto exekučného spisu a dotýkajúce sa uplatneného nároku zo strany navrhovateľa, aby bolo možné posúdiť jeho dôvodnosť. Keďže v danom prípade išlo o spojenie vecí, ktoré predstavujú z hľadiska podaných návrhov na začatie konania samostatné nároky vo vzťahu ku konkrétnym exekučným konaniam, tak v danom prípade bolo možné konkrétne vec vedenú pod sp. zn. 5C/307/2012 zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, pričom súd bude ďalej viesť samostatné konanie pod touto súdom pridelenou značkou spisu.

Pokiaľ sa týka ostatných spojených vecí sp. zn. 5C/297/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012 a 5C/353/2012, tak exekučné spisy dotýkajúce sa návrhov na začatie konania uplatnených pod týmito spisovými značkami boli do konania pripojené. Na základe podaného odvolania zo strany navrhovateľa tak mohol krajský súd preskúmať správnosť rozhodnutia okresného súdu dotýkajúceho sa týchto vecí.

V zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odseku 2 až 7 § 213 O. s. p.

Po preskúmaní veci krajský súd nezistil, že by boli splnené dôvody na procesný postup podľa § 213 ods. 3 až 5 O. s. p. teda na opakovanie dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa alebo doplnenie dokazovania. Krajský súd preto pri rozhodovaní, ktoré sa dotýkalo vyššie uvedených spojených vecí, vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci a na základe podaného odvolania navrhovateľa dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v daných spojených veciach v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav pre svoje rozhodnutie, vykonané dokazovanie vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie náležite

odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Odvolačný súd konštatuje, že súd prvého stupňa sa v dôvodoch svojho rozhodnutia dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne argumentačne presvedčivo vysporiadal s preskúmaním právneho základu ako aj dôvodnosti uplatneného nároku navrhovateľa, preto ak tento v podanom odvolaní namietal vnútornú rozpornosť a nedostatočnosť zdôvodnenia úvah okresného súdu obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, tak tieto námietky nepovažoval krajský súd za opodstatnené.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods.1 až 5 a § 17 ods. 1, 2, 3 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a neosvedčil právny základ a dôvodnosť uplatneného nároku, a to tak s ohľadom nároku na náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy.

Pre zdôraznenie správnosti právnej úvahy okresného súdu krajský súd poznamenáva, že v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného v čase začatia exekučného konania, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak sa nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak však sa zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Z uvedeného zákonného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca stanovuje lehotu na vydanie poverenia pre exekútora na vykonanie exekúcie. V prípade, že nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia, však zákon nestanovuje súdu lehotu, v ktorej má rozhodnúť o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vo všetkých spojených veciach sp. zn. 5C/297/2012, 5C/319/2012, 5C/323/2012, 5C/351/2012 a 5C/353/2012, v ktorých boli pripojené exekučné spisy, bolo zistené, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia boli zamietnuté z dôvodu, že exekučný súd skúmal tak formálnu, ako aj materiálnu vykonateľnosť exekučného titulu, pričom tak bol oprávnený urobiť v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania, teda aj v štádiu pred samotným vydaním poverenia. Exekučný súd tak preskúmaním exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a pokiaľ zistil neprijateľné zmluvné podmienky, pre ktoré rozhodnutie nebolo vykonateľné, a preto žiadosť o udelenie poverenia zamietol, tak v danom prípade takýto postup zo strany exekučného súdu nemožno považovať za nesprávny úradný postup, pretože nekonal v rozpore so zákonom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti každej jednotlivej exekučnej veci a lehoty, v ktorých rozhodnutia zo strany exekučného súdu boli vydané, nepovažoval krajský súd dĺžku konania za takú, ktorú by bolo možné považovať za prieťah v konaní. Teda ani krajský súd preskúmaním veci nezistil, že by bol daný právny základ nároku navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Za nedôvodné považuje krajský súd argumenty navrhovateľa obsiahnuté v podanom odvolaní a spochybňujúce procesný postup súdu, v dôsledku ktorého malo byť údajne navrhovateľovi odňaté právo konať pred súdom. Navrhovateľ v odvolaní tvrdí, že napriek tomu, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi, súd v rozpore so zákonom konal podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. v neprítomnosti navrhovateľa. Súd podľa tvrdenia navrhovateľa ignoroval žiadosť navrhovateľa o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že navrhovateľ podal okresnému súdu návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu spolu so samou sťažnosťou proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, vedeného pod sp. zn. 16NcC/165/2012. Dôvodom návrhu na zrušenie pojednávania okresného súdu bolo, že vo veci nekonal nestranný sudca ako aj súd. Ako vyplýva z dôvodov rozhodnutia okresného súdu, uvedenou okolnosťou sa však okresný súd zaoberal a uvedený dôvod nepovažoval za dôvod na zrušenie pojednávania, keďže dospel k záveru, že nie je daný ani dôvod na prerušenie konania v danej veci. Bol totiž toho názoru, že v otázke námietky zaujatosti sudcov Okresného súdu Brezno už rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici. Rozhodnutiami Krajského súdu v Banskej Bystrici boli vylúčení z pojednávania a rozhodnutia

len sudcovia, ktorí konali v exekučnej veci, od ktorej navrhovateľ odvodzuje nesprávny úradný postup. Takýto záver súdu prvého stupňa považuje za správny aj krajský súd, a pokiaľ preto nevyhovel návrhu na prerušenie konania a taktiež návrhu na zrušenie pojednávania, považoval aj krajský súd procesný postup súdu prvého stupňa za správny. Súd prvého stupňa mohol preto postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p.

Krajský súd je tiež toho názoru, že okresný súd mohol v merite veci rozhodnúť aj pred tým, ako rozhodnutie, ktorým okresný súd nevyhovel návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, nadobudlo právoplatnosť. Na základe podaného odvolania zo strany navrhovateľa proti rozhodnutiu vo veci samej, ktoré obsahovalo aj výrok majúci povahu uznesenia, ktorým nevyhovel návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, totiž posudzoval dôvodnosť a správnosť týchto rozhodnutí komplexne odvolací súd, ktorý nezistil procesné pochybenie okresného súdu, teda takú vadu konania, ktorá by bola prekážkou toho, aby nebolo možné rozhodnúť vo veci samej. Sám sa tým zbavil možnosti zúčastniť sa pojednávania.

Z podaného odvolania navrhovateľa ďalej vyplýva, že ním namietal to, že okresný súd sa nevyporiadal s jeho žiadosťou, aby na pojednávaní bol osobne účastný právny zástupca navrhovateľa. V tejto otázke krajský súd uvádza, že v podaní navrhovateľa a aj v samotnom odvolaní proti rozsudku okresného súdu je uvedené, že navrhovateľ sa chcel zúčastniť len takého pojednávania, ktoré bude vedené nestranným sudcom a na nestrannom súde. Tým dal najavo, že pokiaľ tieto podmienky nie sú splnené u Okresného súdu Brezno, tak nie je právny dôvod, aby sa zúčastnil pojednávania okresného súdu, lebo nie je vedené nestranným sudcom a na nestrannom súde.

Ak za daných okolností okresný súd konal v neprítomnosti navrhovateľa, tak jeho procesný postup podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. bol v danom prípade správny. Postupom súdu prvého stupňa nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom, pretože navrhovateľ mal možnosť sa pojednávania okresného súdu zúčastniť, pretože o termíne pojednávania včas vedel, pričom svoje právo účasti na pojednávaní okresného súdu nevyužil.

Rovnako je nedôvodný argument, že súd nepoučil účastníkov v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. pred tým, ako vo veci meritórne rozhodol. Poučenie súdu podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. bolo obsiahnuté v uzneseniach, ktoré boli právnemu zástupcovi navrhovateľa doručené. Takže o poučení zo strany okresného súdu a právnych dôsledkoch právny zástupca navrhovateľa vedel.

Na pojednávaní okresný súd oboznámil hlavný dôkaz, ktorý navrhol samotný navrhovateľ, a to exekučné spisy, z ktorých odvodzoval navrhovateľ nesprávny úradný postup a na základe toho uplatňoval náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Vykonal teda dôkaz pripojenými exekučnými spismi, teda dôkaz, ktorý navrhol samotný navrhovateľ, a ak na základe takto vykonaného dôkazu dospel k záveru, že nebol zistený nesprávny úradný postup okresného súdu v exekučnom konaní, tak vychádzal len z podkladu, ktorý bol navrhnutý navrhovateľom a z ktorého uvedené zistenie okresného súdu vyplýva, pričom ani krajský súd preskúmaním veci nezistil, že by skutkové a právne závery okresného súdu v tomto smere boli nesprávne.

V podanom odvolaní navrhovateľ taktiež vytýka okresnému súdu, že mal rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 153b O. s. p., pretože ak odporkyňa nereagovala na výzvu súdu, aby predložila písomné vyjadrenie k podanému návrhu v zmysle ustanovenia § 114 ods. 3 O. s. p., bol dôvod na tento procesný postup. Tento argument navrhovateľa nie je dôvodný, nakoľko odporkyňa doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla rozsiahle procesné stanovisko k návrhu a uplatnenému nároku, ktoré bolo doručené aj právnemu zástupcovi navrhovateľa. Navrhovateľ teda o námietkach odporkyne proti uplatnenému nároku vedel. Neboli teda splnené podmienky pre procesný postup podľa ustanovenia § 153b O. s. p.

V danom štádiu konania sú už nepodstatné úvahy navrhovateľa v podanom odvolaní o nedostatku nestrannosti a nezaujatosti zákonného sudcu, a to s poukazom na to, že o námietke zaujatosti sudcov Okresného súdu Brezno, teda aj v spojených veciach rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý uvedenú otázku právoplatne vyriešil, pričom v rámci rozhodovania o námietke zaujatosti dospel krajský súd k záveru, že pre posudzovanie opodstatnenosti námietky zaujatosti v daných veciach bol právne významný len pomer toho sudcu, ktorý konal v exekučnej veci, ktorej sa namietaný nesprávny

úradný postup týka. Pokiaľ bol navrhovateľ presvedčený, že krajský súd nesprávne rozhodol o námietke zaujatosti, mal možnosť podať proti rozhodnutiu krajského súdu dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v súlade s § 237 písm. g/ O. s. p. Najvyšší súd, ako súd dovolací, bol povolaný na poskytnutie ochrany základným právam navrhovateľa. Takýto záver zaujal Ústavný súd SR v rozhodnutí zo dňa 06. 02. 2013 č. k. 1ÚS 89/2013. Okrem toho poukazoval aj na nedostatok právomoci na preskúmanie sťažovateľových námietok zákonného sudcu, ktoré smerovali proti napadnutým rozhodnutiam krajského súdu v iných obdobných veciach.

Z vyššie uvedených dôvodov preto nepovažoval krajský súd odvolanie navrhovateľa za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. v spojených veciach, tak ako sú uvedené vo výrokovej časti rozsudku krajského súdu, potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a odporkyni, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, náhradu trov druhostupňového konania nepriznal, nakoľko táto si trovy odvolacieho konania v súlade s ustanovením §151 ods. 1 O. s. p. nevyčísľila a ani ich nežiadala priznať. Odvolací súd mal preto za to, že si trovy odvolacieho konania neuplatnila.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.